

Mit tanított Pál apostol a nyelveken szólásról?

2015.01.15.

Suhai György

Az alábbi jegyzetek az 1Kor 12-14 fejezetek magyarázatát tartalmazzák, a görög szöveg figyelembe vételével, különös tekintettel a nyelveken szólás lelki ajándékára. Ahhoz, hogy megértsük Pál tanítását e témában, nem szabad csupán kiragadott Igékre támaszkodnunk, hanem Pál apostol gondolatmenetét és érvelésének logikáját kell a maga egészében áttekintenünk. Ezt kísérem meg az alábbiakban, a teljesség igénye nélkül.

1 Kor 12:1 A lelki ajándékokra nézve pedig **nem akarom, atyámfiai, hogy tudatlanok legyetek.**

- Tehát világos eligazítást akar adni Pál.

1 Kor 12:4-5 A kegyelmi ajándékokban pedig **különbség van**, de ugyanaz a Lélek. ⁵ A szolgálatokban is különbség van, de ugyanaz az Úr.

- Különböző szolgálatokra adja Isten a különböző lelki ajándékokat, nem önmagukért és nem is csupán az egyes hívő lelki hasznára.

1 Kor 12:7 Mindenkinék azonban **haszonra adatik** a Léleknek megnyilvánulása.

- Mindenkinék azért adatik lelki ajándék, hogy **használjon vele/hasznára legyen vele**. méghozzá **nem magának, hanem a közösségnek**, a többi testvérnek, ld. lentebb.

1 Kor 12:8-10 Némelyiknek ugyanis bölcsességnek beszéde adatik a Lélek által; másoknak pedig tudománynak beszéde ugyanazon Lélek szerint; ⁹ Egynek hit ugyanazon, Lélek által; másnak pedig gyógyítás ajándékai azon egy Lélek által; ¹⁰ Némelyiknek csodatévő erőknek munkái; némelyiknek meg prófétálás; némelyiknek pedig lelkeknek megítélése; **másoknak nyelvek nemei; másnak pedig nyelvek magyarázása:**

- Nem mindenkinék adatik ugyanaz az ajándék és nem mindenkinék adatik mindenféle ajándék! Vö. 1Kor 12:12-13 – egy test, sok tag!

- Nem teljes a lista! vö. 1 Kor 12:28; Rm 12:6-8; Ef 4:11.

- Itt a gyógyítás ajándéka pl. egyes embereknek adatik, Jakabnál azonban a presbitérium, azaz a gyülekezet véneinek feladata a gyógyítás (Jak 5:15-22).

- Nyelvek nemei + nyelvek magyarázata **egyszerre kell jelen legyen** egy közösségen belül, hogy ne csupán a nyelveken szóló, hanem az egész közösség épülhessen!

Megj.: valószínűleg ismert, érthető, akkoriban létező nyelvek lehettek ezek a nyelvek:

Apcsel 2:8-11 Mimódon halljuk hát őket, **kiki közülünk a saját nyelvén**, amelyben születünk? ⁹ Párthusok és médek és elámiták, és kik lakozunk Mesopotámiában, Júdeában és Kappadóciában, Pontusban és Ázsiában, ¹⁰ Frigiában és Pamfiliában, Égyiptomban és Libiának tartományiban, mely Cziréne mellett van, és a római jövevények, mind zsidók, mind prozelitusok, ¹¹ Krétaiak és arabok, halljuk a mint szólják **a mi nyelvünkön** az Istennek nagyságos dolgait.

- Itt inkább nyelveken hallásról van szó, a saját nyelvükön hallották a jelenlevők az apostolok prédikációját! A vö. 1 Kor 14:9, ld. lentebb. Ezért nem volt szükség ebben az esetben magyarázóra.

1 Kor 12:15-16 Ha ezt mondaná a láb: mivelhogy nem kéz vagyok, nem vagyok a testből való; avagy nem a testből való-é azért? ¹⁶ És ha a fül ezt mondaná: mivelhogy nem vagyok szem, nem vagyok a testből való; avagy nem a testből való-é azért?

- Legyen mindenki megelégedve a saját lelki ajándékával és szolgálatával. Nincs helye ajándék-irigységnek!

- A baj, úgy tűnik, az volt a korintusi gyülekezetben, hogy **mindenki ugyanazt a látványosabb ajándékot akarta**: nyelveken szólás v. prófétálás v. csodatétel. De ez nem így megy.

1 Kor 12:18-19 Most pedig az Isten elhelyezte a tagokat a testben egyenként mindenkit, a mint akarta. ¹⁹ Ha pedig az egész egy tag volna, hol volna a test?

- Azaz, ha minden tag ugyanazt az ajándékot kapná.

1 Kor 12:25 Hogy ne legyen hasonlás/szakadás/széthúzás a testben, hanem **egyenlőképpen gondoskodjanak egymásról a tagok**.

- A lelki ajándékok célja **az egymásról való gondoskodás!** vö. 1Pét 4:10

1 Pt 4:10 Kiki amint kegyelmi ajándékot kapott, **úgy szolgáljatok azzal egymásnak**, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai.

1 Kor 12:26-27 És akár szenved egy tag, vele együtt szenvednek a tagok mind; akár tisztességgel illetetik egy tag, vele együtt örülnek a tagok mind. ²⁷ Ti pedig a Krisztus teste vagytok, és tagjai rész szerint.

Megj.: ezt a szoros közösséget, egységet, egymásról való kölcsönös gondoskodást nem lehet úgy megélni, ha nem tartozom egyetlen konkrét közösséghez sem, ha ide-oda csapódom és nem kötelezem el magam Krisztus Testének egy helyi megnyilvánulása (helyi gyülekezet) mellett sem. Isten egy adott konkrét közösségére rendelt engem, ennek a közösségnek az építésére adott nekem lelki ajándékot/-kokat!

1 Kor 12:29-30 Avagy mindnyájan apostolok-é? Vagy mindnyájan próféták-é? Avagy mindnyájan tanítók-é? Vagy mindnyájan csodatévő erők-é? ³⁰ Avagy mindnyájoknak van-é gyógyításra való ajándéka? Vagy **mindnyájan szólnak-é nyelveken? Vagy mindnyájan magyaráznak-é?**

- Ismét együtt említi Pál a kettőt: nyelveken szólás + nyelvek magyarázatának lelki ajándéka egyszerre kell jelen legyenek egy adott közösségen belül!

1 Kor 12:31 kívánjátok pedig a **nagyobb, magasabb rendű ajándékokat**.

Mitől magasabb rendű egy ajándék?

- Attól, hogy mennyire építi a gyülekezetet, hogy mennyire használ a közösségnek és nem attól, hogy mennyire épít engem, vagy hogy mennyire látványos, vö. 1Kor 14:1, 5, 12, 17, 26.

1 Kor 14:1 Kövessétek a szeretetet, kívánjátok a lelki ajándékokat, **leginkább pedig, hogy prófétáljatok**.

1 Kor 14:12 Azonképen ti is, minthogy lelki ajándékokat kívántok, **a gyülekezet építésére igyekezzetek**, hogy gyarapodjatok.

1 Kor 12:31 És ezenfelül még egy kiváltképen való útát mutatok néktek [a szeretet útját].

- Az ajándékok használata/gyakorlása szeretetből kell, hogy fakadjon.

SZERETET: közösségben való gondolkodás, a másik építése, egymásra irányultság, ez az ÉRETT felnőtt gondolkodás, hitbeli érettség jele.

ÖNZÉS: magamra fókuszálok, a saját igényeimet tartom szem előtt, fogyasztói szemlélet, ez az ÉRETLENSÉG, gyerekes gondolkodás jele.

1 Kor 13:1-3 Ha embereknek vagy angyaloknak nyelvén szólok is, **szeretet pedig nincsen én bennem**, olyanná lettem, mint a zengő ércz vagy pengő czimbalom. ² És ha jövendőt tudok is mondani, és minden titkot és minden tudományt ismerek is; és ha egész hitem van is, úgyannyira, hogy hegyeket mozdíthatok ki helyökről, **szeretet pedig nincsen én bennem, semmi vagyok.** ³ És ha vagyonomat mind felételem is, és ha testemet tűzre adom is, **szeretet pedig nincsen én bennem, semmit nem használok.**

- Hiába törekszem a leglátványosabb ajándékok gyakorlására, ha nem a **mások iránti szeretet hajt**, ha nem a **közösség építése** a célom, teljesen haszontalan vagyok, mert önző módon, a magam építésére akarom használni a lelki ajándékomat. Ez teljes céltévesztés!!! Ez nonszensz! Ez pont az ellenkezője volna annak, amire egy lelki ajándék adatott.

1 Kor 13:8 A szeretet soha el nem fogy: de legyenek bár prófétálások, **eltöröltetnek** [radikálisan véget vet nekik Isten]; vagy akár nyelvek, **megszűnnek** [maguktól]; vagy akár ismeret, **eltöröltetik**.

- A szeretet mindvégig megmarad, annak kifejezési formái azonban meg fognak változni. Lesznek bizonyos kegyelmi ajándékok, amelyek el fognak tűnni a gyülekezeti gyakorlatból és ez így van rendjén.

- A nyelvek maguktól fognak megszűnni (nem mondja meg Pál, hogy mikor), ám az "ismeret" és a prófétálás a "teljesség" eljövételéig megmarad.

1 Kor 13:9-10 Mert rész szerint van bennünk az **ismeret**, rész szerint a **prófétálás**: ¹⁰ De mikor eljő a **teljesség**, a részszerint való eltöröltetik.

- A teljesség minden bizonnyal Krisztus 2. eljövételét jelenti (ld. 12. vers)! DE jelenthet tökéletességet és érettséget (azaz, testi vagy lelki nagykorúságot, érett kort) is az itt szereplő görög szó: τέλειος (*teleios*, ugyanez a szó szerepel az 1 Kor 14:20-ban is(!), ld. még 1 Kor 2:6; Ef 4:13; Fil 3:15). Egészen bizonyos, hogy Pál *nem a Kijelentés lezárulását érti ebben a versben "teljesség" alatt.*¹

- Miért pont ezeket a lelki ajándékokat nevezi meg Pál? Talán mert ezek volnának a Kijelentést közlő lelki ajándékok?

1 Kor 13:11 Mikor gyermek valék, úgy szóltam, **mint gyermek**, úgy gondolkodtam, **mint gyermek**, úgy értettem, **mint gyermek: minekutána pedig férfiúvá lettem, abbahagytam a gyermekhez illő dolgokat.**

- Egykor éretlen és önző voltam, de mikor felnőttem véget vettem/radikálisan abbahagytam a gyerekes dolgokat, az önmagam körül forgást, az önzést, ami egy gyermeket jellemez - mondja Pál, és ugyanezt várja el a korintusi gyülekezet tagjaitól is, lelki értelemben véve. Kezdenek el egyre inkább egymásnak és ne maguknak szolgálni. Az egymás és az egész közösség iránti érett, önfeláldozó szeretet jellemezze őket! Mert ez az egyetlen, ami állandó, ami megmarad még az eljövendő világban is. Megj.: a Gal 4:3-4-ben is ugyanezt a képet alkalmazza Pál, de ott mást ért kiskorúság és érett, teljes kor alatt (a törvény uralmának és a kegyelem uralmának időszakát).

1 Kor 13:12 Mert most tükör által homályosan látunk, akkor pedig színről-színre; most rész szerint van bennem az ismeret, akkor pedig úgy ismerek majd, amint én is megismertettem.

- A gyermeki korból a felnőtt korba történő átmenetet talán érthetjük a jelen üdvtörténeti korszak és az eljövendő világ közti átmenetre is. Most a rész szerinti időszaka van, A feltámadáskor, Jézus eljövetelekor pedig megkezdődik a teljesség, tökéletesség örökké tartó időszaka.

1 Kor 13:13 Most azért megmarad a hit, remény, szeretet, e három; ezek között pedig legnagyobb a szeretet.

¹ A Zsidókhoz írt levélben (a Zsid 5:14 kivételével) "bűntelen"-t, "kifogástalan"-t, "megszentelt"-et jelent a görög szó.

- Ez a három marad meg mindvégig ebben a jelenlegi, a Krisztus 2. eljövételét megelőző korszakban! Ez a három, amire biztosan számíthatunk, melyek közül a legfontosabb a szeretet. Ez a kulcs! Miközben a különböző lelki ajándékokra törekedtek, szüntelenül tartásatok szem előtt a szeretetet. Mindenben a szeretet vezéreljen titeket! Mindenek előtt és felett erre törekedjete!

1 Kor 14:1 Kövessétek a szeretetet, **kívánjátok a lelki ajándékokat**, leginkább pedig, hogy prófétáljatok [megj.: mert azzal a gyülekezetet építitek].

Alapszabály tehát:

1. mindenben a mások iránti szeretet vezéreljen
2. azokat a lelki ajándékokat kívánjátok, amelyek a közösséget építik
3. ezért, ha a prófétálás vagy a nyelveken szólás közül lehetne választani, akkor inkább a prófétálásra törekedjete!

1 Kor 14:2 Mert aki nyelveken szól, nem embereknek szól, hanem az Istennek; mert senki sem érti, **pedig** (δε, de) lélekben beszél **titkokat**.

- **Titok** (μυστήριον, *müsztérion*) melyet az Isten ennek, a Jézus testté lételevel megkezdődő üdvtörténeti korszaknak kezdetén jelentett ki az Ő ÚSZ-i apostolai és prófétái által, amely titok azelőtt rejtve volt (vö. Ef 1:9-11; 2:20; 3:1-6, 9-11; 6:19-20; Kol 1:26-27; Rm 16:25-27; 1Kor 2:1, 7-10; 4:1; Jel 10:7). Ez az ÚSZ-i kijelentése az ősi titoknak, az én meglátásom szerint, az apostoli korról és az ÚSZ-i Szentírás befejeztével lezárult (első század vége), hiszen a titok az írott Kijelentés lezárultával mindenki számára egyszer s mindenkorra hozzáférhetővé és nyilvánvalóvá vált, t.i. hogy hogyan teljesedett be minden ŐSZ-i ígért Jézus Krisztusban (Kol 2:2; 4:3), az Ő szolgálatában és kozmikus jelentőségű megváltói tettében és hogy ennek köszönhetően hogyan válhatnak a pogányok is Isten országának teljes jogú állampolgáraivá, azaz miként árad ki rájuk is Ábrahám áldása (Gal 3:14).

- **Titkok** (többesszámban, vö. 1 Kor 13:2; 4:1; Mt 13:11) ennek a nagy titoknak a különböző *elemeit, részleteit* jelölik (pl. a feltámadás rendjére, 1 Kor 15:51 vagy Izrael részleges megkeményedésére vonatkozóan, Rm 11:25, ld. még Ef 5:32, 2 Thessz 2:7; Jel 1:20; 17:5, 7). A titok vagy titkok, ÚSZ-i apostolok és próféták által történő kijelentésének egyik fontos célja pedig éppen az volt, hogy minden hívő eljusson az "érettségre"/"tökéletességre"/"felnőtt korra":

Kol 1:26-28 Tudniillik ama titkot, mely el vala rejtve ősidők óta és nemzetségek óta, most pedig megjelentetett az Ő szenteinek, ²⁷ Akikkel az Isten meg akarta ismertetni azt, hogy milyen nagy a pogányok között eme titok dicsőségének gazdagsága, az tudniillik, hogy a Krisztus ti köztetek van, a dicsőségnek ama reménysége: ²⁸ Akit mi prédikálunk, intvén minden embert, és tanítván minden embert minden bölcseséggel, **hogy minden embert tökéletesnek** [τέλειος, *teleiosz* vö. 1 Kor 14:20; 13:10] **állassunk elő a Krisztus Jézusban;**

A Kijelentés írásba foglalása óta nem ad Isten további, újabb, az apostoli korban az egyházzal meg nem ismertetett, a Szentírás (Ő és ŐSZ-i kánon) tekintélyével egyenértékű Kijelentést (*titkot*). Ezt a Kijelentést az ősgyülekezeteknek meg kellett ismerniük ahhoz, hogy megfelelően tudjanak épülni és növekedni/gyarapodni. Ezt a célt szolgálták az olyan lelki ajándékok is, mint a nyelveken szólás és a prófétálás, melyek az apostolok tanításával párhuzamosan működtek (vö. Apcsel 2:11). Ezért is volt elengedhetetlenül szükséges a nyelvek magyarázata. Aki tehát nyelveken szól, olyan titkokat jelent ki, amelyek a gyülekezet épüléséhez, nagykorúvá válásához szükségesek és ezért éppen hogy nem hallgathatja el, azaz nem tarthatja meg magának ezeket a titkokat.

- S ha valaki azzal érvelne, hogy mivel a nyelveken szólás *Isten-irányú* "imádság", "éneklés" vagy "hálaadás" (1 Kor 14:14-17; Apcsel 10:46) és nem gyülekezet felé irányuló kommunikáció s ezért nem feltétlenül bír Kijelentés értékkel, amit feltétlenül meg kellene osztani a gyülekezettel is, akkor meg kell kérdezzük, hogy ezek szerint az ÓSZ-i Zsoltárok és a Szentírás más Isten-irányú, Őt dicsőítő részei sem feltétlenül tekintendők (Istentől ihletett) Kijelentésnek, melyek a gyülekezet épülésére adattak?

- S ha ez az iménti, általam felvázolt gondolatmenet nem is lenne teljesen helytálló, Pál további érvelése így is egyértelművé teszi a nyelveken szólásról szóló bibliai tanítást.

- Az eddigiek fényében tehát az a megállapítás, hogy "senki sem érti" a nyelveken szólót nem egy olyan tény, amibe bele kellene nyugodnia a nyelveken szólónak, hisz így **senkinek nem fog használni a gyülekezet építésére kapott ajándékával!** Fontos, hogy Pál nem követendő példaként állítja ezt a lehetőséget a gyülekezet elé, hanem azzal a céllal, hogy megmutassa, miért értékesebb a prófétálás lelki ajándéka a magyarázat nélküli nyelveken szólásnál.

1 Kor 14:3 Aki pedig prófétál, embereknek beszél épülésre, intésre és vigasztalásra.

- Ezért kell a prófétálásra törekednetek! Hogy ez pontosan mit takar és mennyire érvényes még ma is, arra most nem térek ki, mert nem foglalkoztam még olyan mélyrehatóan a prófétálás ajándékáról szóló bibliai tanítással, hogy kellően megalapozott véleményem lehessen. Annyi a prófétálással kapcsolatban is világos, hogy ennek gyakorlásához is elegendhetlenül szükséges a közösségi "kontroll", vagyis a prófétálás "megítélése"/"mérlegelése" (διακρίνω, *diakrinó*), ld. 1 Kor 14:29!²

Mindezek fényében olvassuk tehát tovább Pál intelmeit! Figyeljünk nagyon, mert Pál nem alapszabályt vagy valamiféle előírást fogalmaz meg a következőkben, hanem megpróbálja óva inteni a gyülekezetet a nyelveken szólás, alapvetően a gyülekezet építésére adott, lelki ajándékának helytelen, önző, éretlen, gyerekes módon történő használatától:

1 Kor 14:4 Aki nyelveken szól, magát építi; de a ki prófétál, a gyülekezetet építi.

- Ez nem előírás, hanem ténymegállapítás. Ezért nem támogatandó és nem is helyes a nyelveken szólás ömagunkban történő gyakorlása és magyarázat nélküli, öncélú használata! Ismét mondom, ez ellentmond a lelki ajándékok rendeltetésének!

1 Kor 14:5 Szeretném ugyan, ha mindnyájan szólnátok nyelveken [de ezt ne várjátok, ld. a 12. rész!], de inkább, hogy prófétálnátok; mert nagyobb a próféta, mint a nyelveken szóló, **kivéve, ha megmagyarázza, hogy a gyülekezet épüljön.**

- Ha egy közösségen belül valaki nyelveken szól, meg kell magyaráznia, hogy a közösség épüljön, **mert a lelki ajándékok, a maguk eredeti rendeltetésüknél fogva, nem az egyén, hanem a közösség építésére adattak.** Tehát kell, hogy legyen magyarázó ahhoz, hogy a nyelveken szólás lelki ajándékát rendeltetésszerűen tudja használni egy közösség!

- Az érettség jele tehát nem a nyelveken szólás (ahogy a korintusiak vagy sok mai karizmatikus közösség gondolja), pláne nem annak ömagunkban történő gyakorlása, hanem a közösségben való gondolkodás, a

² A félreértések elkerülése végett nyilván nem azt kell mérlegelnie a gyülekezetnek, hogy az elhangzott prófétai kijelentésből *mi az Úrtól való és mi nem* (ld. Grudem helytelen érvelését a *The Gift of Prophecy*-ben), hanem, hogy maga a prófétáló által közölt *kijelentés valóban az Úrtól jövő-e vagy sem* (1 Kor 14:30; 1 Jn 4:1), ami összhangban van az ÓSZ-i próféták megítélésére vonatkozó paranccsal (5 Móz 18:20-22). Ez érthető, hisz mindig is voltak és lesznek is hamis próféták Isten népének soraiban, akiket le kell leplezni és akikről nyilvánosan el is kell határolódnia Isten népének (Ez 13:9; 22:28; Mt 7:15, 24:11, 24; 2 Pét 2:1).

gyülekezet építésén való fáradozás, t.i. hogy mindent ennek a célnak rendelünk alá. Pál is ezt a célt tartotta szem előtt.

1 Kor 14:6 Ha már most, atyámfiai, hozzátok megyek, és nyelveken szólok, **mit használok néktek**, ha vagy kijelentésben, vagy ismeretben, vagy prófétálásban, vagy tanításban nem szólok hozzátok?

- Ha nyelveken szólok, nem használok nektek, nem építelek benneteket, mert nem fogtok a titokból egy kukkot sem érteni. Ez csak amolyan felvágás lenne a részemről, csak magamat "fényezném" vele - mondja Pál.

1 Kor 14:9 Azonképen ti is, ha **érthető nyelven nem beszéltek**, mimódon értik meg, a mit szóltok? Csak a levegőbe fogtok beszélni.

- A cél nem az, hogy a levegőbe beszéljete, hanem hogy érthetően szóljátok Isten Kijelentését. Ha nyelveken szóltok magyarázat nélkül, **senki nem épül abból**, mert senki nem fogja érteni (de még a nyelveken szóló sem).

1 Kor 14:10-12 Példa mutatja, oly sokféle nyelv van a világon, és **azok közül egy sem érthetetlen**.¹¹ Hogyha azért nem tudom a szónak értelmét, a beszélőnek idegen leszek, és a beszélő is idegen előttem.¹² Azonképen ti is, minthogy lelki ajándékokat kívántok, **a gyülekezet építésére igyekezzetek, hogy gyarapodjatok**.

- A gyülekezet építése értelmes módon történő kommunikációnak köszönhetően kell, hogy történjék! Nem artikulátlan hablatyolással. Az érthetelen szövegelés senkit nem épít, ld. latin misék a középkorban vagy a hallgatóság élethelyzetét, gondolkodásmódját és szóhasználatát figyelmen kívül hagyó, életidegen, elvont vagy kánaáni nyelven hangzó mai prédikációk!

- Míg a magyarázat nélküli nyelveken szólás elválasztja, elszigeteli egymástól a gyülekezet tagjait (a hívőket), a mindenki (minden jelenlévő) számára érthető beszéd, igehirdetés, értelmes nyelven történő imádság, dicsőítés és egymás közti kommunikáció viszont építi a közösséget és egyggyé kovácsolja a gyülekezet tagjait.

- Az a bajotok, hogy mindenki nyelveken akar szólni! - mondja tehát Pál. Ám legyen, de akkor:

1 Kor 14:13 **Ezért** aki nyelveken szól, imádkozzék, hogy megmagyarázza.

- Tehát ha valaki nyelveken szól, ne nyugodjon bele, hogy nem érti senki (beleértve a nyelveken szólót is), amit beszél, (hiszen ez csak éket verne a nyelveken szóló és a gyülekezet többi tagja közé). Értsétek meg, hogy meg kell tudnotok magyarázni a nyelveken szólást, különben nem használtok vele. Ha nincs magyarázó (ld. lentebb 1Kor 14:27), akkor a nyelveken szólónak kell imádkoznia azért, hogy ő meg tudja magyarázni, hogy a nyelveken szólás lelki ajándéka nehogy véletlenül is öncélúvá váljék és annak helytelen gyakorlata teret nyerjen.

Mert mi történik, amikor magyarázat nélkül szól valaki nyelveken?

1 Kor 14:14-15 Mert ha nyelvvel könyörgök, a lelkem könyörög, **de értelmem gyümölcstelen [haszontalan]**.

¹⁵ Hogy van hát? **[Mi legyen tehát a cél?]** Imádkozni fogok a lélek által, de imádkozni fogok az értelmemmel is; énekelek a lélek által, de énekelek az értelemmel is.

- Mindkettőt használnom kell, amikor imádkozom! Nem az értelmem kikapcsolása a cél! Ne erre törekedjete. Hanem arra, hogy **mind az értelmetekkel, mind a lelketekkel** (érzelmetekkel?) **imádkozzatok. A kettő együtt kell, hogy működjön!** Itt tehát szintén nem egy alapszabályt ismeret Pál, hanem óvja a gyülekezetet a lelki ajándék helytelen, csupán élményközpontú, érzelemcentrikus használatától. Minden olyan gyakorlat, amely az értelmem (νοῦς, *nousz*) kikapcsolásával, kiiktatásával jár helytelen és elutasítandó. Ennek egy lehetséges megnyilvánulása a magyarázat nélküli nyelveken szólás, melyet Pál szerint egyértelműen kerülni kell.

Megj.: Megtérés alatt is az értelem *megváltozását* (*metanoia*) érti a Szentírás (Mt 3:8, 11; Mk 1:4; Lk 15:7; Apcsel 5:31; 20:21; 26:20; **Rm 12:2**; 2Kor 7:9; Zsid 6:1 stb.), nem pedig az értelem *kikapcsolása* vagy *egy felfokozott érzelmi állapotot*.

- Nem helyes, ha kikapcsolom az értelmemet! Ezt ne tegyétek! Lélekkel **és** értelemmel kell imádnom az Istent. Egyébként csak transzba esek vagy révületbe, aminek semmi haszna sincs senkinek a pillanatnyi extatikus élményen túl, ld. különböző meditatív technikák és relaxációs gyakorlatok, melyeket határozottan el kell utasítanunk.

Megj.: úgy tűnik, hogy a nyelveken szólást Pál első sorban "könyörgésnek", azaz imádságnak, fohászkodásnak tekinti, melynek értelmesnek, érthetőnek kell lennie, hogy a gyülekezet (és a nyelveken imádkozó) számára is épülést eredményezhessen. A könyörgésnek is tudatos tevékenységnek kell lennie, még ha egyfajta emelkedett, átszellemült lelkülettel társul is. Isten azt akarja, hogy teljes lényünkkel forduljunk felé, ne csak a lelkünkkel (érzelmeinkkel), de ne is csak az értelmünkkel!

1 Kor 14:16-17 Mert ha lélekkel mondasz áldást, az ott lévő avatatlan miképpen fog a te hálaadásodra Áment mondani, mikor nem tudja, mit beszélsz? ¹⁷ Mert jóllehet, te szépen mondasz áldást, **de más nem épül abból.**

- Ha nincs magyarázó és a nyelveken szóló sem magyarázza meg, akkor csak egy személyes élmény lesz az egész (egy jó érzés), de senki sem épül abból, **aki azt a nyelvet nem érti**, ld. cirkalmas imádságok, magasröptű igehirdetések, tele idegen kifejezésekkel. Régi énekek, tele már nem használatos szavakkal. Ez nem biblikus! Pál tehát nem azt mondja, hogy beszélj nyugodtan nyelveken, legfeljebb ha nincs magyarázó, akkor senki más nem fog épülni a te nyelveken szólásodból, hanem azt, hogy igenis tekintsd nagyon nagy bajnak, ha senki nem tudja megmagyarázni a nyelveken szólást! **Ne hagyd annyiban a dolgot! Ne felejtse el, hogy a lelki ajándékok gyakorlása nem rólad szól, hanem a gyülekezetről.**

Az alapvető kérdés Pál érvelésében: Mi motivál a lelki ajándékod használatában, önzés vagy szeretet? Magadat akarod fényezni és építeni vagy a gyülekezet javát keresed? Ezen áll vagy bukik minden!

1 Kor 14:18-19 Hálát adok az én Istenemnek, hogy mindnyájatoknál inkább tudok nyelveken szólni; ¹⁹ **De a gyülekezetben** inkább akarok öt szót szólni értelemmel, hogy egyebeket is tanítsak, hogy nem mint tízezer szót nyelveken.

- Más testvérek jelenlétében nem akarok kitűnni azzal, hogy milyen szépen tudok nyelveken szólni. Szeretnék inkább tanítani másokat és építeni a testvéreimet.

1 Kor 14:20 Atyámfiai, **ne legyetek gyermekek a gondolkodásotokban**; hanem a gonoszságban legyetek gyermekek, **értelemben pedig érettek legyetek.**

- Tessék felnőni a gondolkodásotokban! Itt az ideje, hogy végre elkezdjétek a közösség épülésén fáradozni és a közösség javát keresni és ne a saját javatokat, saját élvezeteket, saját igényeiteket tartsátok szem előtt. Tessék véget vetni az önzésnek és a magatok körül forgásnak, azaz a gyerekes gondolkodásnak! Cél a felnőtt kor, az érett nagykorúság! Ld. fentebb 1 Kor 13:11!

1 Kor 13:11 Mikor gyermek valék, úgy szóltam, mint gyermek, úgy gondolkodtam, mint gyermek, úgy értettem, mint gyermek: minekutána pedig férfiúvá lettem, elhagytam a gyermekhez illő dolgokat.

vö. Ef 4:13; Fil 3:15; Kol 1:28, 4:12.

- Vegyétek észre, hogy azért akartok minden áron nyelveken szólni, mert még mindig éretlenek vagytok. Azért töreksztek annyira a nyelveken szólásra, még akkor is, ha nincs magyarázó, mert még mindig magatok körül forogtok, még mindig gyermekek vagytok a hitben és az értelemben is, még mindig csupán lelki élményeket hajszoltok, csupán érzelmi töltetet kerestek. Ez nem helyes. Miért mindig csak azt kérdeztétek: Mi jó *nekem*? Mi használ *nekem*? Mit kapok *én* az alkalmakból? Hogyan épülhetek *én*? Stb.

1 Kor 14:21-22 A törvényben meg van írva: Idegen nyelveken és idegen ajkakkal szólok **e népnek**, és így sem hallgatnak rám, azt mondja az úr. ²² A nyelvek tehát **jelül vannak**, nem hívőknek, hanem **a hitetleneknek**; a prófétálás pedig nem a hitetleneknek, hanem a hívőknek.

Az idézet az Ézs 28:11; 33:19-ből való, ahol a népet nem sokára megszálló asszíriaiak, majd babiloniak által beszélt "idegen nyelvekről" van szó, akik által Isten felrázza majd (és megítéli) hitetlen népét (vö. Jer 5:15).

Kiknek szól első sorban tehát a nyelvekenszólás?

- Az Ézs-i idézet fényében az első sorban *zsidó származású hitetleneknek* szól, bizonyára hitetlenségük leleplezése és megtérésre hívás céljából! Tehát nem is elsősorban a hívőknek, hanem sokkal inkább a gyülekezetbe jövő (zsidó) nem hívőknek szolt eredetileg, amelyből az egész gyülekezet is épült, amikor megmagyarázták. A gyülekezet akkor fog profitálni a nyelveken szólásból, ha hallja annak magyarázatát is. Különben csak azok az emberek profitálnak belőle, akik történetesen értik is azt a beszélt nyelvet.

- Önamgában annak ténye, hogy a nyelveken szólás jelül adatott a nem hívőknek, is jelzi azt, hogy nem egyéni (otthoni) használatra adatott ez a lelki ajándék.

- Az is lehetséges, hogy a nyelveken szólásnak is olyan szerepe volt a hitetlen zsidók számára, mint Jézus példázatainak, azaz hogy még jobban megkeményítsék a hitetlen zsidók szívét (Mt 13:13-15) és hogy elrejtsek előlük Isten országának "titkai" (Mk 4:11-12). Ám ennek az értelmezésnek ellentmondani látszik az, hogy Pál kifejezetten elrendeli a nyelvek megmagyarázását, hogy mindenki épülhessen általa, míg Jézus csak a tanítványainak magyarázta meg a példázatait, de a kívül valóknak nem. Arról nem is beszélve, hogy a 23-24. versekben pedig olyan hitetlenekről van szó, akiket "Isten nem elidegeníteni akar a nyelveken szólással a gyülekezettől, hanem hitre ébreszteni az érthető prófétai szó által."³

1 Kor 14:23-25 Azért ha az egész gyülekezet egybegyűl és mindnyájan nyelveken szólnak [értsd: magyarázat nélkül és egyszerre], bemenvén **az idegenek vagy hitetlenek, nem azt mondják-é, hogy örvöngtök** [ld. a Hit gyülekezete, Omega gyülekezet stb.]? ²⁴ De ha mindnyájan prófétálnak és bemegy egy hitetlen, vagy avatatlan, az mindenektől megfeddetik, mindenektől megítéltetik, ²⁵ És ilyen módon **az ő szívének rejtett dolgai nyilvánvalókká lesznek**; és így arcra borulva imádja az Istent, hirdetvén, hogy bizonynyal az Isten lakik ti bennetek/közöttetek.

- A magyarázat nélküli nyelveken szólást Pál apostol "örvöngésnek" nevezi, mellyel jelzi azt, hogy a nyelveken szólás gyakorlása egyfajta extatikus élmény (is) lehetett, mely a kívülállóknak, "hitetlenek" számára inkább riasztólag hatott és meglehetősen rossz üzenetet közvetített (hasonló volt a tömeg reakciója is az első, pünködi nyelveken szólás jelenségre, Apcsel 2:13, 15). Az itt szereplő görög kifejezés (μαίνομαι, *mainomai*) "azokat a bakkhánsnőnek nevezett asszonyokat jelölte meg, akik a görög mítosz szerint a bor istenének, Dinüszosznak az örvöngő mámorban tomboló kíséretét alkották."⁴

- Tehát nem csak Istennek vannak titkai, melyeket a lelki ajándékok gyakorlása által ki kellett jelentenie a gyülekezet tagjainak, hanem az emberi szívnek is (itt egy másik kifejezés szerepel, nem a *müsztérion*), melyeknek szintén le kell lepleződniük a lelki ajándékok értelmes, minden jelenlévő számára érthető üzenetet közvetítő gyakorlása által. Mindez pedig a gyülekezet épülését kell, hogy szolgálja.

Kik az avatatlanok?

Kívülállók, érdeklődők, kíváncsiskodók, nem hívők, akik nem értenek azon a nyelven, amin a nyelveken szóló szól és akik könnyen félreérthetik a nyelveken szólás jelenségét, ha magyarázat nélkül és tömegesen, örvöngés formájában gyakorolják azt a gyülekezet alkalmain.

- A cél tehát a misszió (nem hívők megnyerése) és a gyülekezet építése, nem pedig az egyéni, individualista, elszigetelt hitélet erősítése!

1 Kor 14:26-27 Hogy van hát Atyámfiai? **[Mi legyen tehát a cél?/Mire törekedjete?, ld. 14:15]** Mikor egybegyűltök, mindeniteknek van zsolttára, tanítása, nyelve, kijelentése, magyarázata. [Ám legyen, de]

³ Dr. Cserháti Sándor, *Pál apostolnak a Korinthusiakhoz írt első levele*, (Budapest, Luther Kiadó, 2008.), 640.

⁴ Cserháti, 2008., 640.

Mindenek épülésre legyenek! ²⁷ [Melynek egyetlen helyes útja:] Ha valaki nyelveken szól, kettő vagy legfeljebb három legyen, még pedig egymás után; **és egy magyarázza meg:**

– "Imádkozzon azért, hogy megmagyarázza!!!" ld. 1 Kor 14:5, 13!!!

1 Kor 14:5 mert nagyobb a próféta, mint a nyelveken szóló, **kivéve, ha megmagyarázza**, hogy a gyülekezet épüljön.

1 Kor 14:13 Azért aki nyelveken szól, imádkozzék, **hogy magyarázza.**

- Az 1 Kor 12:10 alapján azonban úgy tűnik, hogy jellemzően nem ugyanaz az ember kapja a nyelveken szólás és a nyelvek magyarázatának ajándékát is:

1 Kor 12:10-11 másoknak nyelvek nemei; másnak pedig nyelvek magyarázása: ¹¹ De mindezeket egy és ugyanaz a Lélek cselekszi, osztogatván mindenkinek külön, amint akarja.

1 Kor 14:28 Ha pedig nincs [jelen] magyarázó, hallgasson a gyülekezetben; hanem magának szóljon és az Istennek.

- A gyülekezetben bizonyára ismeretes kellett, hogy legyen minden, a nyelveken szólás ajándékával bíró személy számára, hogy kik azok, akik a magyarázás lelki ajándékát kapták (hacsak nem rendelkezett maga a nyelveken szóló is ezzel az ajándékkal), mint ahogy bizonyára az is nyilvánvaló volt, hogy kik kapták a tanítás lelki ajándékát. És azt is feltételezhetjük, hogy Isten a nyelveken szólás ajándékával együtt a nyelvek magyarázatának ajándékával is felruházott egy adott gyülekezetet (nem véletlenül említi Pál együtt e két ajándékot, ld. fentebb 1Kor 12:10, 30). Ha tehát egy gyülekezeti alkalmon nem voltak jelen azok az emberek (vagy az az ember), akik a magyarázás lelki ajándékát kapták (hacsak nem kapta meg azt a nyelveken szóló is), a nyelveken szólóknak ezt látva azonnal le kellett vonnia a következtetést, hogy akkor nem gyakorolhatja a lelki ajándékát.

- Úgy is fordítható az utolsó tagmondat, hogy "beszéljen magához és az Istenhez", azaz magában beszélgesse az Úrral és ne zavarja meg az összejevetelt magyarázat nélküli nyelveken szólással. Ha mégis azt értené valaki ezalatt, hogy Pál az egyéni/otthoni nyelveken szólásra buzdít, akkor az olyan volna, mintha azt mondaná, hogy ha nincs magyarázó, akkor a nyelveken szóló építse csak nyugodtan önmagát!

Az eddigiek fényében nem gondolom tehát, hogy Pál ezen a ponton, teljesen váratlanul, a nyelveken szólás lelki ajándékának otthoni, önmagunkban történő használatára buzdítana. Ezzel egész eddigi érvrendszerét döntően romba egyetlen mondattal. Éppen ellenkezőleg, a nyelveken szólás, mint lelki ajándék, közösségépítő voltát hangsúlyozza ismét az által, hogy nem engedi annak magyarázat nélküli nyilvános (gyülekezetben történő) gyakorlását. S hogy az egyéni, magyarázat nélküli használatot sem támogatja, az a lelki ajándékok, fentiekben ismertetett közösségépítő rendeltetéséből (12:7, 25; 14:5, 12, 17, 26) illetve az értelem kikapcsolásának elutasításából (14:14-15) eléggé egyértelműen következik.

Végül pedig álljanak itt Péter apostol intelmei is:

1 Pét 4:8-11 Mindenek előtt pedig legyetek buzgók az egymás iránti szeretetre; mert a szeretet sok vétkez elfedez... ¹⁰ Kiki amiképpen kegyelmi ajándékot [*kharizma*] kapott, úgy szolgáljatok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai; ¹¹ Ha valaki szól, mintegy Isten ígét szólja; ha valaki szolgál, mintegy azzal az erővel szolgáljon, amelyet Isten ad: hogy mindenben Isten dicsőíttessék a Jézus Krisztus által, akinek dicsőség és hatalom örökkön- örökké. Ámen.